

[Tove Lindbo Larsen.]

kravet til en deklaration være, at den er ensartet, den er lætfattelig, og den er tydelig.

Også et par bemærkninger om det fjerde hovedpunkt, de hygiejniske krav, dels under tilberedningen og dels under distribution og handel. Her mener jeg det er vigtigt, at vi, som ministeren nævnte det, får ensartede regler over hele landet, så sundhedsmyndighederne rundt omkring i landet skal arbejde efter de samme regler, således at vi ikke oplever forskelligheder i forskellige byer. Bestemmelserne om detailhandelen bør være både ensartede og forbrugervenlige. Som forbruger må man forlange en omfattende hygiejne ikke mindst i forbindelse med tilberedning af færdige middagsretter.

Endelig anser jeg som det femte punkt kontrol for meget væsentligt. Man må jo være sikker på, at de krav, der opstilles, bliver overholdt. Nogle vil måske anse det for at være omkostningsfordyrende, men det har vist sig, at den, der driver en fornuftig produktudvikling, fremstiller varer under hygiejnisk korrekte forhold og producerer en kvalitetsvare, der er veldeklareret, sagtens kan klare sig mod andre producenter.

De forventninger, man har stillet i forbindelse med en modernisering af levnedsmiddellovgivningen, mener jeg nok vi kan regne med bliver indfriet, når vi når de mål, ministeren her har ridset op for os. Med en forenkling af administrationen, en lettere, rationel arbejdsgang for erhvervene, en beskyttelse af forbrugeren og et levnedsmiddellråd som en alsidig inspirerende kontrol-lant, ja, så må jeg sige, at vi går en lysere fremtid i møde på levnedsmiddelområdet, og jeg kan give mit partis støtte hertil.

Gerda Møller: Den konservative folketingsgruppe deler ønsket om en mere hensigtsmæssig og tidssvarende levnedsmiddellovgivning. Fru Tove Lindbo Larsen sagde, at nu ser det ud til, at der skal ske noget. Ja men der er jo sket noget hele tiden. Det var jo derfor, den forrige regering allerede i april måned 1970 nedsatte det embedsmandsudvalg under landbrugsministeriet, som nu har afgivet delbetænkning, og som også er kommet med en redegørelse for de hidtidige overvejelser, som udvalget har gjort sig med

hensyn til principperne for opbygningen af en revideret levnedsmiddellovgivning.

Det er jo ikke, fordi lovgivningen med hensyn til varernes kvalitet og hygiejniske standard har været dårlig, at diskussionen om denne lov af og til er gået lidt højt, men først og fremmest fordi alle, der på en eller anden måde har haft noget at gøre med levnedsmiddellovgivningen, er stødt på sære, uforståelige forhold, også fordi administrationen af dem har været for besværlig, og fordi den har sorteret under fire forskellige ministerier.

Det må være naturligt, at sigtet med en levnedsmiddellovgivning i første række må være at værne forbrugernes helbred, men her er jo et område, hvor man kan sige, at udviklingen er løbet lidt fra den. Man er ikke helt fulgt med med hensyn til de faste regler, der bør være for kontrollen med de tilsætningsstoffer, det være sig konserverings- eller farvestoffer, som nu bliver mere og mere almindelige inden for levnedsmiddelindustrien. Man har heller ikke rigtig fulgt med med hensyn til regler for, hvor stort et indhold af medicinrester der må være i vore fødevarer, og med hensyn til kravene til visse næringsmidlers sammensætning og behandling og også i et vist omfang til emballage og mærkningsbestemmelser og de hygiejniske forskrifters rækkevidde i det hele taget.

Men det hænger jo sammen med, som økonomi- og budgetministeren var inde på, de nye kostvaner, herunder bl. a. udbredelsen af anvendelsen af dybfrostvarer og færdiglavede retter inden for husholdningen samt det nyeste produkt, som måske ikke er helt så almindeligt endnu, men som vi ved vil blive et større og større led i vores daglige husholdning fremover, nemlig de syntetiske levnedsmidler som f. eks. vegetabilsk protein eller plantekød, som man også kalder det. Det hænger også sammen med anvendelsen af de forskellige midler til bekæmpelse af plantesygdomme og antibiotikabehandlingen af husdyr.

Der har også været kritik og er stadig væk kritik af vejen frem til godkendelse af nye produkter. Alle er enige om, at den er for lang, den er for besværlig, den er heller ikke fremmende for nye initiativer. Undertiden truer den oven i købet med at sætte hele udviklingen på visse områder i stå.